

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 1. S. Joannes Chrysostomus Cucusæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

HISTORIA ECCLESIASTICA.

LIBER XXII.

S. INNOCENTIUS I. PAPA.

ARCADIUS IN ORIENTE, HONORIUS IN
OCCIDENTE, IMPERATORES,

§. I.

S. Joannes Chrysostomus Cucusæ.

Sanctum Chrysostomum Exilium mul- Sæculum V.
to quam antea illustriorem reddidit, A. C. 404.
quippe omni virtutum genere clare-
scebat. Acceptas ab amicis, & ab Olym- Soz. VIII.
piade pecunias redimendis ex Isaurorum
potestate captivis impendebat, quos suis
reddebat. Pauperibus tempore famis,
quæ Regionem illam tunc pressit, suc-
currebat. Pecunia non indigentes con-
solaba-

Pall. Dial.
p. 36.

Sæculum V. solabatur, & erudiebat. Ita omnium
A. C. 404. nimos in Armenia, & circumiacentibus

Regionibus sibi conciliavit. Multi
urbē Antiochena, atque ex reliqua Pan-
Syriæ & Ciliciæ ad eum inviseban-
cufabat, quod ex Epistola ad Matronam

cui nomen Carteria, & ex alia ad Di-
genem Virum nobilem data cognolu-
mus. Excusat, quod donum non re-
piat, affirmans, sibi jam pecuniis op-
erum

ep. 58. al. 51. non esse, si vero postea indigeret, eo
rum se Benevolentia libere usurum. No-
hilominus postquam hanc ultimam Epis-
tolam scripsisset, vehementer insurre-
Aphraate, quem a Diogene fuisse mis-
sum verosimile est, liberaliter sibi dux-
recepit ea conditione, ut Fidelibus pe-
vandis impenderentur in Phœnico, quo ipse
Aphraates, ut in vinea Domini labora-
ret, abiturus erat.

Nam S. Chrysostomo, ut ut Exuli,
nascentes illæ Ecclesiæ curæ erant. Cum
ipsi fuisset relatum, ibi Persecutionem
recruduisse, & Gentilium furore multos

Sup. XXII. Monachos vulneratos, aut cæsos, ad Ru-
finum Presbyterum dedit Epistolam, ob-
126. ad Ruf. testans, ut celeriter illo iret, quod nul-

latenus dubitaret, fore, ut ipso præsente,
tumultus componeretur. Rogat, ut
semper sibi, quid agat, scriberet, etiam
in itinere constitutus. Promittit sua ex
parte

§. 42. Ep. 191. al.

parte omne possibile auxilium per se, & Sæculum V.
 per alios ferendum, datis si necesse fuerit A.C. 404.
 usque Constantinopolim litteris. Tum
 subjungit: *Quod pertinet ad SS. Mar-*
tyrum Reliquias, ne te bæc res sollicitum
teneat; primum enim dimisi Terentium
Presbyterum ad piissimum Otreum Epis-
copum Arabissanum, qui plurimas habet,
& certissime authenticas, has tibi post
paucos dies in Phæniciam transmittam.
Opus accelerata, ut ædificia Ecclesiarum,
quibus teatum necdum est impositum, an-
te byemem perficiantur. Credere pro-
nun est, Reliquias in consecratione Al-
tarium novarum Ecclesiarum fuisse adhi-
bendas. () Ad Presbyterum Geron-*
tium

(*) Optimum testimonium de SS. Reliquiis
 in Ecclesiis, & Altaribus assertum! Interpres
 Protestans ad hunc locum in Parte IV. pag. 95.
 in materia de Cultu Sanctorum insanire non
 desinit. Dicit, adjecta Nota, quod antiquitus
 Reliquiæ non fuerint supra terram aperte ex-
 positæ. Quid deinde? modus non mutat rei
 substantiam. Sufficit, quod de cultu latræ iis
 exhibendo nemo cogitet. Addit, primis tem-
 poribus totum Reliquiarum cultum in eo fuisse
 absolutum, quod non insepultæ jacere permit-
 terentur. Ergo æqualis honor furibus, &
 latronibus fuisse habitus, quorum corpora etiam
 sepeliebantur, iis solis exceptis, quæ sublime,
 seu in patibulo putrefacte jubebantur. Rursus:

S. Aut-

s. in
inqui
mel
ex d
stan
pon
ferti
præ
ver
sent
ann
& r
suas
clet
bus
hui
cum
bon
vol
pot
cra
par
api
mi
nir
cef
lar
ter
ut
ha
ti

Sæculum V. tium quoque scribit, excitatque,
A. C. 404. promptissime illo se conferat, promis-
tens, nihil ei sive ad ædificia, sive ad i-
stitationem fratrum defuturum, haec
nim a se Constantio Presbytero commis-
Ep. 55. al. 54. sa esse. Nicolaum Presbyterum rog-
Ep. 169. al. ut Gerontii profectionem urgeat, &
53. *Ep. 186.* annem Presbyterum eidem socium de-
al. 123. ut sic illam Ecclesiam titubantem plura
Bonii operarii firmarent. Joannes Pres-
byter hoc iter omnino suscepit, & S.
Chrysostomus ad Simeonem, & Marinum
Presbyteros & Monachos Apameias
scripsit, exhortans, ut ei adjungerent
liquot bonos Operarios, qui eum in Phœ-
niciam comitarentur.

Scripsit etiam S. Joannes ad Pres-
teros, & Monachos, qui his Gentilibus
erudiendis in Phœnicia operam die-
bant. (*) Ne inter Persecutiones animo
caderent & ex illa Regione fugerent, pol-
licetur, ipsos nec alimentorum, nec ve-
stitus penuria laboraturos. Nemo igitur,
inquit,

S. Augustinus illos tanquam Idolorum Popas
traducit, qui Sepulchrorum, & Sandorum
imagines adorabant. Optime scripsit S. Aug-
ustinus. Nemo unquam talia adoravit, & Or-
tholicus fuit.

(*) Ecce Monachos! conversione Ethnico-
rum occupatos; ergo non erant homines, Deo,
& proximo inutiles, ut Protestans calumniatur.

inquit, *vobis timorem incutiat, quippe Sæculum V.*
meliora sperandi causam habemus, sicut A. C. 404.
ex descriptis Venerabilis Presbyteri Constantii litteris videbitis. Ante oculos
 ponit fortitudinem Apostolorum, præ- *Act. 16. 25.*
 fertim S. Pauli, in carcere, & vinculis
 prædicantis, & Carceris custodem con-
 vertentis. Hortatur, ut constantes es-
 sent, & impavidi, mittere se ad eos Jo-
 annem Presbyterum, qui eos consoletur,
 & moneat, ut sibi scribant, atque omnes
 suas necessitates aperiant.

S. Chrysostomus Gothiæ quoque Ec-
 clesiarum curam non deponebat, de qui-
 bus ad Diaconum Theodulum scribit in
 hunc modum: *Quantumvis gravis in- Ep. 113. al.*
cumbat tempestas, & maximus sit furor 206.
bominum, qui Ecclesiæ perditas
volunt, vos nihilominus, quæ in vestra
potestate sunt, facite! etsi nihil aliud lu-
crearemini, quod tamen non credo, vos
parata bonæ Voluntatis Merces semper
apud Deum manet. Ergo, Care Frater
 mi! in periculis, & laboribus magno a-
 nimo esto! Imprimis ora! & nunquam
 cessa a Deo ardentissimis precibus postu-
 lare, ut Pacem Ecclesiæ suæ reddat. In-
 terim nulli labori parce, quod jam monui,
 ut in noto tibi negotio moræ nascantur
 ex moris. Hæc S. Chrysostomi verba
 haud dubie accipienda sunt de Ordina-
 tione illius Episcopi, cuius ad S. Olym-
 piadem

Sæculum V. piadem scribens, mentionem fecerit
A. C. 404. Hac de re etiam ad Monachos Gothos

Sup. l. XIX. qui in Monasterio Promoti Constanti
n. 42. Ep. 163 poli degebant, scripsit.

al. 207.

Ubi ad S. Joannis Chrysostomi non

Ep. 113. al. tiam delatum, Presbyteros duos Salu-
210. Theod. stium, & Theophilum, quos Constan-

ep. 119. 121. nopolis reliquerat, parum fervoris pro-

al. 119. 212. dere, ut populus fidelis, qui S. Joanni

Theoph. ep. hærebat, firmaretur; Salustium non si

198. al. 203. pius quam quinques usque ad Mensam

Octobrem ad populum dixisse, Theophilum vero nunquam, indoluit S. Joannes

datisque ad utrumque, atque ad Thedorum Salustii amicum, Praefecti Minis-

trum, eundem, ut conjectura est, non ipsum Cucusam deduxerat, litteris

hementer inertiam exprobrabat; *§. 11.*

luminia est, inquit, *diluite!* *si verum v-*

divi, emendate! *perpendite, quam stric-*

Dei Iudicium tanta socordia vestra mo-

reatur. Inqua hæc tempora Divitii

spirituales colligendi occasionem præbent.

Ne igitur verecunderis, dicit ad Theophilum, *bona opera tua mibi perscribere,*

nihil enim aliud facies, quam quod mil-

imperanti obedientiam præstabis. (*)

§. II.

(*) Interpres Protestans, qui bona opera in sensu Catholicorum dari negat, hic ultimas tres constructiones S. Chrysostomi, quia Bonorum operum & mercedis mentio fit, omisit. Ego

gum professo suæ Doctrinæ Defensorem!